

tus 26. Magisterij in artibus 49. in Theologia 33. Et etatis 73. Anno &c. 1461. tabule complete. Annos igitur 76. habuit emortuali anno 1464. meritissimus Senecio, cui hic Italum acetum abstergam Aeneae Silvii, quo illum perfudit in Hist. Friderici III. Imp. Analektor. Kollarii T. II. p. 11. cujus ego doctrinam laudarem, dicens, nisi duos et viginti annos Isaiae primum capitulum legisset, neque adhuc ad calcem venisset. Idem evulsum ex hac Historia legitur inter Aeneae Epistolas n. CLXV. Inde, ut fit, transcripsit Trithemius n. 705. inde Sixtus Senens. Biblioth. S. Lib. IV. edit. Paris. 1610. p. 306. f. novis erroribus cumulans; ait enim Nostrum a. 1410. XXIV. Libros in solum C. I. Isaiae scripsisse. Apage primum Sixti annum 1410. Anno 1428. incepit Noster, ut supra sua manu testatus est. Apage Libros XXIV. Legimus superius triennio ante Auctoris mortem: Finitus et completus hic quintus Liber &c. Dein mirare Trithemium sibi contradicentem; nam postquam Aeneae fabellam recoxisset, continuo subdit: Scripsit multa volumina in Esaiaam Prophetam. Nec dices, aliud esse legere, aliud scribere; Lecturam enim vocat Haselbaehius, quod in Isaiaam scripsit, ut pariter superius vidisti. Demum, ut ad fontem redeamus, aut ignoravit rem Aeneas Silvius, aut intempestive joculari voluit. Alterutrum sane evincit nostrum Αουτογχαφου. Quod si cui vel hoc mirum videatur, Thomam in Isaia interpretan-

do ab a. 1428. ad an. 1460. non ultra XVI. Capita progressum esse, perpendat is, quae so, legationes ab eo intra hoc tempus Basileam, in Imperium germ. Pragae, Brunam, in Hungariam obitas, curas Parochiales, negotia Academica, Lectiones non quotidianas &c. de quibus illum Sec. I. Scriptt. et Conspectus Hist. Universit. edocentur.

CLVI.

Codex membraneus lat. Sec. U. 30 XIV. Folior. 143. f. maj. per duas columnas currente calamo perscriptus, rubricis enotatus, et, ut theca anterior adferit, testamento legatus Collegio Ducali Vien. a celebri Thoma de Haselbach Theol. Prof. Plebano in Perchtoldsdorf et ad D. Stephanum Canonico, cujus Acta recensentur P. I. Scriptt. Univ. Vien. p. 138. continet, ut e calce praeoccupo, Postillas super Ezechielem editas a fratre Hugone ordinis predicatorum bone Memoriae Cardinali. Est is Hugo Delphinus, dictus a S. Caro (Saint Chers) item a S. Theoderio, defunctus a. 1262. Autor vastarum Postillarum in universa Biblia, quarum Pars haec praesens incipit: Apoc. VIII. Vidi et audiui vocem unius aquile volantis &c. et finit: quam in circuitu tabernaculi fuerint ordinate a moyse in Numeris et hoc satis patet ex Glossis. Editiones habes in Scriptt. Ord. Praed. T. I. p. 201. una cum Auctoris Vita p. 194. In Edit. Lugd. 1645. quae, quod mirere, ibi non

non adsignatur, *Ezechiel Tomum*
V. f. auspicator.

CLVII.

R. 3314

Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 323. f. maj. caractere crasso, atro per duas saepe subdivisas columnas multis vocum compendiis scriptus, coloribusque distinctus hoc Rubro gaudet: *Incipiunt glose super unum ex quatuor magistri petri cantoris Parisiensis. Praefatio init: Quatuor facies vni erant. Sicut trinitas personarum unitati diuine effencie non preiudicat. sic nec quaternarius evangeliorum unitati eorum &c.* Magis infra consilium suum explicat Autor: *Horum auctoritate roborati IIII. evangelia in unum compacta in unum propter commodum auditorum et temporis breuitatem exponere proponimus.* Atque id ita exequitur, ut rerum gestarum feriem secutus initio ab *Johanne* ducto per *Lucam* et *Matthaeum* ad *Marcum* pertingat, Textus evangelici particulis litera grandi ubique infertis, ut adeo, quod jam supra innui, in una pagina tres, quin quatuor columnae passim occurrant. Vastum et egregium hoc Opus mirum quam latuerit Literatores, qui vix tribus verbis ejus meminere. Ad *Trithemii* manus non pervenerat. *Lelongius* in priore *Syllabo* Scriptorum biblicorum duos ejus Codices *ms.* sub nomine *Petri de Rems* memorat; in posteriore vero numerat inter deper-

dita. *Oudinus* T. II. col. 1665. Codices *Oxoniensem*, *Cluniac.* et *Cantabrig.* citat. Primam porro ejus mentionem fieri puto in *Chronico Alberici Cist. trium Fontium Monachi*, qui post a. 1246. claruit, in *Access. Hist.* ab *Leibnitio* 1698. *Hanov.* editis T. II. p. 411. 4. ubi ad a. 1197. de *Nostro: Cantor Parisiensis Magister Petrus Doctor Theologus religione et honestis moribus famosus et clarus apud Abbatiam Longipontis obiit. Hujus habentur libri multi — Unum ex quatuor innovatum &c.* Dixit *innovatum*, quod jam alii ante illum *το δια τεσσαρων* scripsere. Induit vero *Petrus* monachum *Longipontanum*, ut *Episcopatum Tornacensem* effugeret. *Rhemensem* fuisse non puto. Confuderit illum *Lelongius* cum *Petro de Riga*, et in universum proclive est, turbari aliquid inter plures *Petros συγχογους*, qui et Galli et Scriptores fuissent, puta *Nostrum*, *Riganum*, *Abailardum*, *Pictaviensem*, *Comestorem*, *Blesensem*, *Lombardum*, ceteros. Extrema Operis nunquam typis proculsi sunt: *Hanc ultimam processionem (ascensionem ad coelum) post ihesum representat ecclesia in dominicis diebus. Cetera require in fine hystoriarum.* Nempe evangelicarum. Accedit Clausula: *Expliciunt glose IIII. evangeliorum collecte et excepte cum labore super unum ex IIII. secundum Petrum Cantorem Parisien.* et ab alia manu *Adplausus Librario:*